

KvK-nummer : 27172198
Emailadres : rr@rechtspraak.nl
Postadres : postbus 95959, 2509 CZ Den Haag
Rekeningnr. : 8071562, IBAN/SEPA NL12INGB0008071562, BIC/Swift code
INGBNL2A, ING Bank, The Netherlands

Nieuwsbrief, jaargang 1, nummer 3

INLEIDENDE OPMERKINGEN

Voor U ligt een nieuw nummer van de nieuwsbrief van de stichting Rechtters voor Rechtters. Het is de derde van dit jaar, met een overzicht van onze activiteiten van de laatste maanden.

U ziet hieronder een overzicht van de acties die in diverse landen op gang komen of zijn gebracht. Te vrezen valt dat vaak sprake zal zijn van een “ngoing” situatie. Meest in het oog springend is – nog steeds – de toestand van rechter Maria Lourdes Afiuni die nu al meer dan een jaar in een Venezolaanse vrouwengevangenis gedetineerd is.

Maar ook in andere gevallen is sprake van aanhoudende zorg: de Russische rechter Olga Kudeshkina is niet als rechter herplaatst. De Filippijnse rechter Ampuan staat nog op de dodenlijst. De Georgische Tamara Laliashvili wacht nog steeds op haar proces in Straatsburg.

Inmiddels proberen we ook contacten te leggen in aan aantal andere landen: met Ecuador was dat al gebeurd, met Suriname zijn we hard bezig. Op 2 november kreeg Rechtters voor Rechtters bezoek van twee ontslagen rechters uit Honduras. Intensief contact is ook gelegd met Slowakije.

Onze organisatie groeit navenant. Er hebben zich inmiddels ruim tweehonderd abonnees op de nieuwsbrief opgegeven. En er zijn nu al ruim vijftig rechters die daadwerkelijk activiteiten willen ontplooiën. Eind september mocht ik een aantal leden van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van (toen nog) de Nederlandse Antillen en Aruba inlichten over onze vorderingen. Bij de rechtbank Alkmaar wil een groepje rechters zich op Tunesië gaan richten. Dat zijn heilzame initiatieven want het bestuur kan veel maar zeker niet alleen.

En ook niet zonder geld trouwens moet ik daarbij zeggen. Het budget voor 2010 bleef

ruimschoots onder de euro 10.000. Natuurlijk zijn we blij met de vele individuele donaties maar voor een bredere inzet is meer nodig (een overzicht van het financieel jaarverslag is overigens op aanvraag verkrijgbaar). Dus aarzel niet met Uw nieuwjaarsdonatie op rekening 8071562.

Het bestuur van de stichting Rechters voor Rechters hoopt dat er in 2011 verbetering

kan komen in de situatie van die rechters in de wereld die professioneel in moeilijkheden zijn. Wij rekenen daarbij op Uw steun!

En tot slot wensen wij U uiteraard van harte een prettige kerst en goede jaarwisseling toe.

Gerritjan van Oven,
voorzitter

ACTIES/LANDEN

In deze rubriek treft u een overzicht aan van de landen waarover Rechters voor Rechters tot op heden informatie heeft kunnen verzamelen en van welke acties er eventueel al met betrekking tot deze landen en cases zijn ondernomen of op korte termijn in de planning staan.

Ecuador

Sinds een paar maanden onderhoudt de Stichting contacten met enkele collega's in Ecuador. In dit land is de rechtsstaat nog in opbouw, en hoewel de ontwikkelingen in grote lijnen positief zijn te noemen, is er zorg over de rol van de plaatselijke Raad voor de Rechtspraak (Consejo de la Judicatura), die momenteel een breed onderzoek doet naar de kwaliteit van de rechterlijke macht in Ecuador. Ook de grote werkdruk baart zorgen. Doordat door een tekort aan rechters strafzaken te lang op behandeling wachten, zien rechters zich vaak genoodzaakt de voorlopige hechtenis van verdachten op te heffen, wat dan voor de overheid weer aanleiding is om ze ervan te beschuldigen dat zij zich hebben laten omkopen.

Honduras

In Honduras vond op 28 juni 2009 een staatsgreep plaats. Daarbij werd de op 28 november 2005 gekozen president Manuel Zelaya afgezet en het land uit ontvoerd door militaire troepen. Deze staatsgreep zou het

gevolg zijn geweest van een voornemen van Zelaya om tegelijk met de verkiezingen in november 2009 een referendum te houden over een wetswijziging die het mogelijk zou maken dat Zelaya voor nog een termijn herkozen kon worden. De Hoge Raad sprak zich hier tegen uit. Na de staatsgreep werd Roberto Micheletti interim leider. De nieuwe regering kondigde de noodtoestand af.

De staatsgreep is internationaal veroordeeld en heeft consequenties gehad, zoals het stopzetten van hulpprogramma's en het opschorten van de handel. Er werden onderhandelingen opgestart ten einde de situatie te normaliseren. Daarbij werd de president van Costa Rica aangewezen als bemiddelaar. Zij konden uiteindelijk niet tot een blijvend akkoord komen. In november vonden de verkiezingen plaats zonder waarnemers van de VN, die werden gewonnen door Porfirio Lobo Sosa van de National Party. Op 2 december 2009 besliste het congres tegen eerherstel van president Zelaya. Lobo Sosa nam daarop in januari 2010 zijn plaats als president in. De internationale gemeenschap is verdeeld over het al dan niet erkennen van de uitkomst van de verkiezingen.

Tijdens en na de staatsgreep hebben vele mensenrechtenschendingen plaats gevonden, onder meer mogelijk door de permanente noodtoestand die het leger en de politie veel macht gaf. Demonstraties zijn

gewelddadig beëindigd, er was sprake van massa-arrestaties zonder registratie van de arrestanten en van (seksueel) geweld tegen gedetineerden. Een groot probleem daarbij is het gebrek aan onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de oneerlijke en discriminerende toepassing en interpretatie van het recht. Vele rechters hebben ook de de facto-regering van Micheletti gesteund, waardoor de fundamentele rechten binnen het recht niet gewaarborgd konden worden. Er zijn wel rechters geweest die zich hiertegen hebben verzet, maar hun aantal was te klein om een verschil te maken. Bovendien hebben zij het vaak moeten ontgelden, zoals Tirza del Carmen Flores Lanza en Adan Guillermo Lopez Lone. Dit echtpaar was beiden werkzaam als rechter: Tirza Flores Lanza als strafrechter bij het hof van appel in San Pedro Sula en Adan Guillermo Lopez Lone als strafrechter bij de rechtbank van San Pedro Sula. Tirza Flores Lanza en Adan Guillermo Lopez Lone hebben zich tegen de staatsgreep uitgesproken, Adan Guillermo Lopez Lone heeft deelgenomen aan een demonstratie tegen de staatsgreep en Tirza Flores Lanza diende een aanklacht in tegen de verantwoordelijken voor de ontvoering van Zelaya en sprak zich in het openbaar uit tegen de rol van de Hoge Raad. Zij werden uiteindelijk allebei ontslagen. Zij hebben hun zaak voorgelegd aan het Interamerican Commission of Human Rights of the Organization of American States. De zaken lopen nog. Stichting Rechters voor Rechters onderzoekt op welke wijze deze rechters gesteund kunnen worden. Hun zaak is onder de aandacht gebracht van diverse vertegenwoordigers van de Nederlandse overheid. Rechters voor Rechters heeft een ontmoeting georganiseerd met deze Hondurese collega's. Meer hierover treft u elders in deze nieuwsbrief aan.

Slowakije

De situatie van de rechterlijke macht in Slowakije blijft gespannen. Na het aantreden van de nieuwe regering is er nu een conflict ontstaan tussen die nieuwe regering en de president van de Hoge Raad Harabin, die

qualitate qua ook voorzitter is van de Raad voor de Rechtspraak. Werner Stemker Köster is begin oktober voor Rechters voor Rechters naar Bratislava geweest voor een verkenningmissie. Op de situatie in Slowakije wordt nog uitgebreid teruggekomen.

Spanje

In Spanje is onderzoeksrechter Garzon aangeklaagd omdat hij zonder geldige jurisdictie een onderzoek heeft ingesteld naar de oorlogexecuties en verdwijningen van burgers tijdens en vlak na de Spaanse burgeroorlog. Garzon is inmiddels tijdelijk werkzaam voor de aanklager van het Internationaal Strafhof Ocampo en verblijft dus in Den Haag. Het bestuur heeft inmiddels een afspraak met hem gemaakt voor een inhoudelijke ontmoeting.

Turkije

Blijvende aandacht verdient de Turkse rechter die in januari 2010 naar Nederland vluchtte op advies van een mensenrechtenorganisatie. Hij wordt in Turkije vervolgd onder meer vanwege uitlatingen over de Armeense genocide. Deze rechter heeft in Nederland asiel gevraagd waarop door de Nederlandse regering nog niet is besloten. Het SGP-kamerlid van der Staaij heeft al twee keer Kamervragen gesteld. Rechters voor Rechters houdt contact met deze rechter en heeft hem inmiddels driemaal gesproken.

Venezuela

Rechters María Lourdes Afiuni zit nog altijd gedetineerd en ook nog altijd in een vrouwengevangenis waar zij celgenoten heeft die zij zelf veroordeeld heeft. Haar persoonlijke veiligheid is daardoor nog steeds allerminst gewaarborgd.

Haar proces is inmiddels begonnen, maar ook daar lijken haar belangen nauwelijks gewaarborgd. De rechter die haar zaak behandelt, heeft zich in 2009 uitgesproken als groot voorstander van de president Chávez. Ook weigert hij Afiuni medische zorg totdat haar advocaten zouden instemmen met inhoudelijke behandeling

van de zaak. Tegen deze druk ageerden haar advocaten en zij weigerden verder te gaan met de procedure. Het ongewenste gevolg was, dat de rechter twee 'public defenders' aan Afiuni toewees en dat zij geen toegang meer kreeg tot haar eigen advocaten.

Op dit moment is aan die zeer ongelukkige situatie een einde gekomen: rechter Afiuni kan weer beschikken over haar eigen advocaten. Zij heeft echter tot op heden nog steeds niet haar eigen arts mogen zien.

Stichting Rechters voor Rechters heeft op diverse manieren aandacht gevraagd voor deze kwestie, onder andere bij de ambassadeur voor de mensenrechten en door kamerleden te verzoeken kamervragen te stellen. Deze kamervragen zijn ook gesteld, maar het antwoord kwam – kort gezegd – niet veel verder dan dat de zaak in de gaten gehouden zou worden en dat aangedrongen zou worden op het belang van een eerlijke rechtsgang (de volledige antwoorden kunt u terugvinden in Tweede

Kamer, vergaderjaar 2009–2010, Aanhangsel, nr. 3004). Chávez lijkt lastig, zo niet geheel niet, te beïnvloeden. Ook lijken staten terughoudend in hun veroordeling vanwege de eigen (financiële) belangen in Venezuela: Chávez nationaliseert naar eigen inzicht bedrijven, ook buitenlandse bedrijven.

Tijdens het NVvR-congres op 7 oktober 2010 bestond er de gelegenheid om bij de stand van Rechters voor Rechters een kaartje te schrijven aan rechter Afiuni. Deze kaarten hebben rechter Afiuni inmiddels bereikt. Zij had tot begin november 2010 de beschikking over een mobiele telefoon en liet via haar twitter het volgende weten: "Recibiendo correspondencia de jueces de Europa. Mensajes solidarios. Hermosisimos. Que ironia de aqui ni un chicle!" Dit betekent: "I am receiving mail from judges in Europe. Solidarity messages. Wonderful. Ironically, I don't receive anything from here; not even chewing gum!"

ACTIVITEITEN

Stand tijdens het congres van de NVvR.

Op 7 oktober 2010 vond het congres van de NVvR plaats. Deze stond in het teken van de kernwaarden voor een magistraat. Stichting Rechters voor Rechters was in de gelegenheid gesteld om aanwezig te zijn met een stand.

Met de stand heeft Stichting Rechters voor Rechters weer nieuwe nieuwsbrieflezers kunnen werven en enkele enthousiaste participanten. Ook werd er aandacht gevraagd voor de Venezolaanse rechter Afiuni die nog altijd vast zit (zie elders in deze brief). Er kon een groet aan haar worden geschreven op briefkaarten. Deze zijn in de eerste week van november 2010 aangekomen in Venezuela. Door ons contactpersoon in Venezuela, een mensenrechtenactiviste, is er voor gezorgd dat de kaarten de rechter zouden bereiken. Iedereen die zich voor deze actie heeft

ingezet, hartelijk dank daarvoor, ook namens rechter Afiuni.

Tot slot bood het congres een mooie gelegenheid om de heer Garzon te ontmoeten. Binnenkort hoopt Stichting Rechters voor Rechters een vervolgspraak met hem te hebben om te bezien of Stichting Rechters voor Rechters hem nog op enige wijze kan steunen.

Participanten aan de slag.

Er hebben zich in de loop van de tijd steeds meer mensen aangemeld die actief betrokken zouden willen zijn bij Stichting Rechters voor Rechters. Dit is bijzonder fijn, want zonder extra mankracht zou al het werk niet te verrichten zijn. Bent u tot op heden nog niet in de gelegenheid geweest om u ergens actief voor in te zetten, schroom niet om ons aan te spreken. Wellicht heeft één van de reeds lopende dossiers uw aandacht en kunt u daarbij

actief worden. Dit kan individueel, maar u kunt ook samen met collega's een subgroepje vormen. Indien u over bronnen beschikt met informatie over heel andere landen/gebieden, kunt u ook – samen met één of meer bestuursleden en andere participanten – een nieuw dossier opstarten.

Vertalers Engels en Frans.

Stichting Rechters voor Rechters zoekt één of meer vertalers Engels en Frans. Zij zullen worden ingezet om stukken te vertalen voor

op de in ontwikkeling zijnde website, de nieuwsbrief te vertalen en andere vertaalwerkzaamheden. U hoeft geen opleiding te hebben genoten. Geïnteresseerden kunnen zich melden via rr@rechtspraak.nl.

Kascommissie

Ter controle van de administratie is Stichting Rechters voor Rechters op zoek naar drie geïnteresseerden die zitting willen nemen in de kascommissie. U kunt zich opgeven via rr@rechtspraak.nl.

ONTMOETING HONDURESE RECHTERS

2 november 2010, bezoek Hondurese rechters aan Nederland.

Op 2 november 2010 brachten Tirza del Carmen Flores Lanza en Adan Guillermo Lopez Lone een bezoek aan Nederland. Zij waren beiden rechter in Honduras, maar hebben hun functie verloren nadat daar een staatsgreep plaatsvond in juni 2009 en zij zich daar tegen uitgesproken hadden (voor meer informatie over Honduras, zie elders in deze nieuwsbrief). Om in hun onderhoud te kunnen voorzien, werken ze aan kleine projecten die ze krijgen via een mensenrechtenorganisatie.

Hun komst naar Nederland was een uitstapje in het kader van een bezoek aan Duitsland. In Duitsland ontving Tirza Flores Lanza de Hans-Litten-Prijs. Deze werd haar toegekend vanwege haar inzet voor het oprichten en in stand houden van een vrouwelijke rechtersvereniging voor democratie en als eerbetoon aan de Hondurese rechters die zich verzetten tegen de staatsgreep.

De Hondurese rechters brachten 's ochtends een bezoek aan de International Criminal Court (hierna: ICC). Daarbij fungeerden Katrien Witteman en Annemieke Evers, beiden participanten van Stichting Rechters voor Rechters, als tolk. Bij het ICC is een petitie ingediend om een aantal mensen die betrokken waren bij de staatsgreep te

vervolgen. Helaas kon degene die de Hondurese rechters ontving geen informatie verstrekken over de stand van zaken aangaande die petitie.

's Middags brachten de rechters een bezoek aan de ambassadeur van de mensenrechten, de heer Veer, en aan een parlamentslid, de heer Recourt. Aan het eind van de dag was er informeel samenzijn met geïnteresseerden in het Paleis van Justitie in Den Haag.

Tirza del Carmen Flores Lanza en Adan Guillermo Lopez Lone hebben het bezoek zeer gewaardeerd, lieten zij achteraf weten. Ze hadden niet een dergelijk warm onthaal verwacht en vonden het bijzonder fijn om Nederlandse collega's te ontmoeten. Hieronder treft u (in het Duits) de speech van Tirza aan die zij uitsprak bij het in ontvangst nemen van haar prijs.

Dankesrede Tirza Fores Lanza

Liebe Freundinnen, liebe Freunde:

Honduras ist ein kleines zentralamerikanisches Land, das den Meisten von Ihnen möglicherweise bis zum 28. Juni 2009 unbekannt war. Nichtsdestotrotz hatten wir auch vor diesem Datum viele Probleme: ein hohes Niveau an Armut für die Mehrheit der Bevölkerung, eine Armut, die nicht hinnehmbar ist, die ungerechte Verteilung der Reichtümer, die Schwäche der demokratischen Institutionen, Einmischung und Kontrolle in unsere Angelegenheiten seitens des nordamerikanischen Imperialismus. Aber auf die eine oder andere Weise fühlten wir, dass wir begonnen hatten, Räume für die demokratische Beteiligung zu öffnen und Fortschritte in Richtung Rechtsstaatlichkeit zu machen. Der Putsch zerstörte gewaltsam all das Wenige, das wir mit viel

Anstrengung aufgebaut hatten; die Oligarchie, das Militär, die Polizei, die Abgeordneten des Nationalkongresses, die Richter des Obersten Gerichtshofes, der Oberste Staatsanwalt, der Nationale Ombudsmann, die Eliten der katholischen und protestantischen Kirche, die Medien und die traditionellen politischen Parteien – sie alle – unterstützt, finanziert und beraten von der US-amerikanischen Botschaft – sie alle entschieden sich für die Anwendung von Gewalt, um den Fortschritt, den mein Land in Sachen Demokratie gemacht hatte, aufzuhalten. Sie hatten Angst vor der Kraft der Ideen und ließen ein Gespenst aus der Vergangenheit wiederaufleben: das Gespenst der Staatsstreiche.

Aber all diese korrupten und anti-demokratischen Gruppierungen haben das honduranische Volk unterschätzt, sie haben geglaubt, dass wir ihre Gefährlichkeit passiv erdulden würden, doch so war es nicht, der Staatsstreich des 28. Juni 2009 hat eine friedliche Widerstandsbewegung bestärkt, die außergewöhnlich ist und entschieden für die Einsetzung einer verfassungsgebenden Nationalversammlung kämpft und zwar als einzigen Ausweg, um die verfassungsgebende Ordnung wiederherzustellen.

Ich stünde nicht vor Ihnen, wenn es nicht diesen heroischen Widerstand des honduranischen Volkes geben würde, deshalb bedanke ich mich mit Bescheidenheit, aber gleichzeitig auch mit großem Stolz für diese Auszeichnung, die nicht mir persönlich gilt, sondern die ich im Namen und als Repräsentantin von Hunderten von Personen und Organisationen in meinem Vaterland, Honduras, entgegennehme; Personen und Organisationen, die Verfolgung, Landesverweisung und Exil erleiden, nur aufgrund der Tatsache, dass sie das einzigartige und grässliche Verbrechen begangen haben, ihre Ideale und Prinzipien gegenüber den Usurpatoren der Macht, die den Staatsstreich vom 28. Juni 2009 weiterhin fortauern lassen, zu verteidigen.

Ich nehme diese Anerkennung im Namen meiner Kolleginnen und Kollegen, den Richterinnen und Richtern der Vereinigung der Richter für die Demokratie („Asociación de Jueces por la Democracia“) entgegen, die kühn versuchen, im Rahmen eines Justizapparats, der Protagonist beim Bruch mit der verfassungsgebenden Ordnung war, ihre Unabhängigkeit und Unparteilichkeit zu bewahren und die wie eine Stimme der Hoffnung gegenüber dem Widrigkeiten sind. Ich nehme die Auszeichnung im Namen der Rechtsanwältinnen und Rechtsanwältinnen im Widerstand entgegen, die genau wie Hans Litten es gegen den Nationalsozialismus in diesem Land getan hat, in Honduras dafür kämpfen, dass den Opfern eines kriminellen Regimes Gerechtigkeit widerfährt.

Ich nehme die Auszeichnung im Namen der Frauen in ihren verschiedenen Organisationsstrukturen an, die allen Widerständen und der stark differenzierten Repression zum Trotz, die ihnen ein patriarchalisches System aufzwingt, massiv auf die Straßen gegangen sind. – Und wir sind teil, dieser Widerstandsbewegung. Ich möchte nicht unerwähnt lassen, dass ich diese Auszeichnung auch im Namen meiner Familie, meines Vaters, meiner Mutter, meiner Geschwister, meines Mannes, meiner Kinder und anderer Angehöriger entgegennehme, die wir – ebenso wie viele Familien in unserem Land - am eigenen Leib die Wirkungen des Putsches erleiden müssen, aber die wir weiterhin standhaft und vereint auf der Suche nach der Neugründung unseres Landes sind.

Gleichzeitig möchte ich in ganz besonderer Weise meinen Gefährten Guillermo López Lone erwähnen, der neben der Tatsache, dass er mein Mann ist, auch seit fast 30 Jahren mein Gefährte in allen Kämpfen für ein gerechtes und demokratisches Honduras ist. Und ich möchte, dass Sie wissen, dass es ohne seine Initiative und seine Hartnäckigkeit nicht möglich gewesen wäre, dass in unserem Land eine Vereinigung der Richter für die Demokratie existiert; ich jedenfalls glaube, dass diese Auszeichnung genauso ihm wie mir gebührt.

Tatsächlich glaube ich, dass dies eine Anerkennung für das honduranische Volk im Widerstand ist, für all jene Personen, die - namenlos - für ein besseres Honduras Widerstand leisten und für ein solidarischeres und menschlicheres Honduras kämpfen, und sei es zum Preis ihres eigenen Lebens und das ihrer Söhne und Töchter. Diese Ehrung, die den Namen eines Mannes trägt, der sein Leben

dafür gab, die Wahrheit zu suchen und den Opfern des Missbrauchs durch die Mächtigen Gerechtigkeit widerfahren zu lassen, stellt für uns alle, die wir versuchen seinem Weg zu folgen, einen wichtigen Ansporn dar; einem Weg, der voller Angst und Hoffnungslosigkeit ist, der aber auch in der schönsten Verwirklichung gipfeln kann.

Außerdem werden durch diese Ehrung die Worte von Hans Litten von 1925 Wirklichkeit: „Wir sind nicht allein in der Welt, und unsere Handlungen oder unsere Unfähigkeit zu agieren sind miteinander durch eine Million von Fasern verbunden, die sich nach Vorne und Zurück in den Organismus der Gesellschaft, in der wir leben, projizieren.“

Die Idee wiederaufnehmend, dass wir nicht allein sind, möchte ich diesen Moment, den mir die Verleihung der Auszeichnung gewährt, nutzen, um Ihnen einige Bitten vorzutragen.

Als allererstes die Bitte: VERGESSEN SIE HONDURAS NICHT! - Wir sind in meinem Land noch nicht zur Normalität zurückgekehrt, der Staatsstreich wurde noch nicht rückgängig gemacht und als Folge davon werden weiterhin Menschenrechtsverletzungen gegen die Bevölkerung in absoluter Straflosigkeit verübt, weiterhin geschehen Morde mit Indizien, dass sie politisch motiviert sind, willkürliche Festnahmen, die Repression der friedlichen Demonstrationen der Bevölkerung, die Kriminalisierung des sozialen Protests, die sexuelle Gewalt gegen Frauen und Personen mit anderer sexueller Orientierung als der heterosexuellen, die Attentate gegen die Meinungsfreiheit, die politische Verfolgung und andere Willkür. Und dennoch - seit der Wahlfarce vom 29. November 2009 sind wir aus der internationalen Medienberichterstattung verschwunden und seitdem wird versucht diese schlimme Situation unsichtbar zu machen.

Deshalb bitten wir Sie darum, sich zu informieren, dass Sie uns helfen, das Schweigen der Medien zu durchbrechen, dass Sie weitermachen mit ihren solidarischen Aktionen, dass Sie Ihrer Regierung überzeugende Handlungen abverlangen, die Druck auf mein Land ausüben, um die Menschenrechte zu respektieren und zur verfassungsmäßigen Ordnung zurückzukehren. In diesem Zusammenhang erscheint es besorgniserregend, dass die Europäische Union weiterhin das Hilfsprogramm für das Sicherheitsministerium finanziert, das die Strukturen der Staatsanwaltschaft und der Nationalen Polizei, die die Hauptprotagonisten der gewalttätigen Repression gegen unser Volk sind, am Leben erhält.

Wir möchten Sie auch um Unterstützung bitten beim schwierigen Prozess der Suche nach der Wahrheit, um diejenigen zu finden, die verantwortlich sind für den Bruch mit der verfassungsgebenden Ordnung und die Verletzung der Menschenrechte, sie in Haftung zu nehmen, die Opfer zu entschädigen und die nicht Wiederholbarkeit dieser Verhaltensweisen zu verlangen.

Dieser Prozess geschieht notwendigerweise durch die Konstruktion neuer Institutionen, da die Straflosigkeit, mit der alle diese Ereignisse geschehen in der Verantwortung der Staatsanwaltschaft, des Obersten Gerichtshofes, des Ombudsmanns, also des Obersten Kommissars für Menschenrechte, und aller Institutionen liegt, die, statt ihre wirklichen Aufgaben zu erfüllen, Protagonisten des Bruches mit der verfassungsgebenden Ordnung waren und sind. Aus diesem Grund ist die einzige Form, Institutionen aufzubauen, die weder die Exklusion reproduzieren noch dem transnationalen Kapital dienen, die Einberufung einer verfassungsgebenden Versammlung unter der weiten Beteiligung der Bevölkerung, was die Neugründung unseres Landes ermöglichen möge.

Wir müssen uns darüber im Klaren sein, dass, wenn der Staatsstreich in Honduras vergessen und die Verantwortlichen nicht bestraft werden, die demokratischen Regierungsformen in der ganzen Welt gefährdet sind, so wie uns die jüngsten Ereignisse in Ecuador und die Bedrohungen, die in El Salvador, Paraguay, Guatemala sichtbar werden, zeigen - um nur einige Fälle zu nennen. Ich möchte Ihnen auch deutlich machen, dass die willkürliche Entlassung durch den Obersten Gerichtshof in meinem Land, deren Opfer ich war, gemeinsam mit den Richtern Guillermo López Lone, Luis Alonso Chávez de la Rocha und Ramón Enrique Barrios, ein harter Schlag war, nicht nur auf persönlicher und beruflicher Ebene

für jeden von uns, sondern auch für die richterliche Unabhängigkeit und die Ausübung der Rechte und Freiheiten der Richterinnen und Richter, obwohl wir standhaft und entschieden unseren Kampf weiterführen.

Zum Schluss möchte ich Ihnen als Botschaft der Hoffnung für meine entlassenen Richtergefährten und für alle Personen, die in meinem Land aufgrund ihrer Ideen Verfolgung und Diskriminierung erleiden, noch folgende Geschichte erzählen:

“Vor mehr als 2000 Jahren, dort unten im antiken Griechenland, nahm sich ein Philosoph vor, herauszufinden, was die Menschen dazu bewegt, einen bestimmten Beruf oder Handwerk zu erwählen. Um das herauszufinden, verließ er Athen und ging zu den Steinbrüchen, die die Stadt umgaben. Er wählte die ärmsten Arbeiter aus, um die Antwort auf seine Frage zu erhalten: die Steinhauer, diejenigen, die von Hand das Innere aus den steinigen Bergen herausholten, die dazu dienten, die großen Bauwerke zu erbauen.

Er fragte den ersten dieser Arbeiter, was er tat und warum er es tat. Die Antwort konnte nicht einfacher und objektiver sein: Siehst Du denn nicht, ich schlage Steine und bereite sie vor. Nicht zufrieden mit dieser Antwort fragte er den nächsten, und dieser antwortete mit sehr gutem Urteilsvermögen: ich arbeite mit diesen Steinen, um mit dem Lohn, den ich dafür erhalte, meine Familie zu ernähren. Ein bisschen enttäuscht von der Antwort wollte unser Philosoph schon gehen, da sah er einen Arbeiter, der ganz anders als seine Gefährten vorging: mit ganz besonderer Sorgfalt brach er die Steine aus dem Fels, vermaß und säuberte sie und ordnete sie dann in perfekter Ordnung auf dem Boden an. Beeindruckt davon fragte ihn unser Denker: Was tust Du da? Der Mann drehte sich um und während sich sein Gesicht erhellte, antwortete er: Ich baue einen Tempel!“

Das lehrt uns, dass wir uns über die Bedeutung und Transzendenz unserer Arbeit bewusst sein müssen; dass wir trotz der Frustrationen und dem Verdruss weitermachen müssen und uns weiter für die Erfüllung unserer Ideale und Sehnsüchte einsetzen müssen. Dass wir, welche Arbeit wir auch verrichten, wenn wir sie würdig und voller Hingabe ausführen, die Grundlage für eine gerechte, solidarische und zutiefst menschliche Gesellschaft legen. José Martí, Apostel Amerikas und der universellste der lateinamerikanischen Denker, drückte sich im Rahmen eines ähnlichen Moments der Lobpreisung der Werte treffend mit einem Adagio aus, das niemals an Gültigkeit verliert: „Zu ehren, ehrt.“ Ganz sicher ehrt die deutsche Vereinigung demokratischer Juristinnen und Juristen sich selbst, wenn sie dieses Schmuckstück durch mich an die Kämpfer in Honduras verleiht, das Wichtigste aber ist, dass sie auch die Erinnerung an die erhabene Gestalt, die in Deutschland gegen die Barbarei und für die höchsten Werte der Menschheit kämpfte, ehrt: Hans Litten.

Ich komme jetzt zum Ende meiner Rede und möchte Ihnen noch einmal meinen ehrlichsten und bewegtesten Dank aussprechen: Danke, dass Sie dieses wunderschöne Kapitel in mein Leben geschrieben haben. Danke für all Ihre Aufmerksamkeiten. Es tut mir leid, aber ich kann Ihnen nicht „Lebewohl“ sagen, weil Sie in meinen Gedanken und in meinem Herzen mit mir gehen werden.

Tirza Flores Lanza
Berlin, den 23. Oktober 2010

TOT SLOT

Wie zich na lezing van deze Nieuwsbrief aangesproken voelt en actief zou willen worden voor Rechters voor Rechters (en in de 2^e of 3^e schil zou willen meedoen), wordt bij deze van harte uitgenodigd zich aan te melden via het huidige emailadres: rr@rechtspraak.nl, zo mogelijk onder vermelding van kennis over, ervaring met of interesse in een land of regio waaraan hij of zij aandacht zou willen besteden. Rechters voor Rechters hoopt op zo veel mogelijk geïnteresseerden. Indien u rechters en/of raadsheren kent die geïnteresseerd (zouden

kunnen) zijn in het werk van de Stichting, schroomt u dan ook niet om deze brief aan hen door te sturen.

Financiële bijdragen zijn natuurlijk ook van harte welkom op rekening **8071562** ten name van Stichting Rechters voor Rechters. Zoals u in deze nieuwsbrief hebt kunnen lezen heeft de stichting al tal van activiteiten ondernomen. Dat kan alleen worden gecontinueerd als er ook voldoende gelden daarvoor beschikbaar zijn. Uw hulp is daartoe onmisbaar.

Deze Nieuwsbrief is verzonden aan personen die kenbaar hebben gemaakt of van wie verwacht werd dat zij daarin geïnteresseerd zouden zijn. Indien u geen prijs stelt op het ontvangen van volgende Nieuwsbrieven van Stichting Rechters voor Rechters, kunt u dit kenbaar maken via rr@rechtspraak.nl. **Mocht u deze Nieuwsbrief niet rechtstreeks van Stichting Rechters voor Rechters hebben ontvangen en zou u dat in de toekomst wel graag willen, dan kunt u zich voor de Nieuwsbrief aanmelden via voornoemd emailadres.** Ook wijzingen van uw emailadres of als u de Nieuwsbrief liever op een ander emailadres ontvangt, kunt u op die wijze doorgeven.